हे अग्ने मम भ्रातृव्यस्य शत्रोः अभिदासतः हिंसतः, अन्ति समीपे दूरे वा सतोऽवस्थितस्य कृतामुत्पादितां कृत्यां अहं वषट्कारेण वज्रेण हन्मि नाशयामि ॥

अथ नवमीमाह।"यो मा नक्तं दिवा सायम्। प्रातश्चाक्षो निपीयति। अद्या तमिन्द्रवज्रेण। भ्रातृव्यं पादयामसि" इति। यः शत्रुरक्ष अहोरात्रयोः सायंप्रातःकालयोश्च मां निपीयति बाधते तं शत्रुं हे इन्द्र त्वदीयेन वज्रेण छित्वा पातयाम। त एते नवमन्त्राः एतयैव यजेताभिर्य्यमाण इत्यादिष्विष्टिषु उपहोमार्थत्वेन विनियोक्तव्याः ॥

अथ दशमीमाह। "इन्द्रस्य गृहोऽसितं त्वा। प्रपद्ये सगुः साश्वः। स यन्मे अस्ति तेन" इति। अत्रेन्द्रशब्देन परमैश्वर्य्ययोगादादित्य उच्यते। तथा च ब्राह्मणम्, असौ वा आदित्य इन्द्र एष प्रजापतिरिति। हे आदित्यमण्डल त्वं इन्द्रस्य गृहोऽसि आदित्यनिवासस्थानमसि तं तादृशमादित्यगृहं त्वामहं प्रपद्ये प्राप्नोमि। कीदृशोऽहं सगुः गोसहितः साश्वोऽश्वसहितः अन्यदपि मे यद्वस्तु विद्यते तेन सह त्वां प्रविशामि। अयं मन्त्र आत्मरक्षायां विनियोक्तव्यः ॥

अथैकादशीमाह।"ईडे अग्निं विपश्चितम्[४]। गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानं धितावानम्" इति। अग्निमीडे गिरा स्तौमि, कीदृशं विपश्चितमभिज्ञं यज्ञस्य साधनं होमाधारत्वेन यज्ञनिष्पादकम्। श्रुष्टीवानमन्नवन्तं गिरा च श्रुष्टिरित्यादावन्नपरत्वेन प्रयोगात् धितावानं धारणवन्तम् ॥